

Tak for ordet.

I 2012 modtog EU Nobels fredspris.

Dermed kunne EU tage plads i rækken af det 20. og 21. århundredes store organisationer og personligheder, der hver på deres måde har kæmpet for at gøre verden mere fredelig.

Læger Uden Grænser. Moder Teresa. Mandela.

Og faktisk også vores egen Poul Hartling, som på grund af det arbejde, han og FN's flygtningehøjkommissariat havde gjort, kunne modtage Nobels fredspris i 1981.

Prisen var en slags anerkendelse af EU's resultater.

- Fælles regler, som gælder for alle lande. Store og små lande.
- Mere handel på tværs af landegrænser. Som skaber rigdom.
- Kulturel udveksling. Som nedbryder tidligere generationers fordomme.

Min egen mor oplevede Anden Verdenskrig. Og efter befrielsen i maj 1945 oplevede hun russernes bombardement af Bornholm, hvor hun var født.

For min mor – og for andre, der har haft Anden Verdenskrig tæt inde på kroppen – var EU billedet på fred. Det modsatte af krigen: et samlet Europa med fremskridt og samarbejde.

Lande, der *sammen* ville en bedre verden.

Lande, der tidligere havde bekriget hinanden med krudt og kugler, lod i stedet stridigheder afgøre af argumenter og afstemninger.

Jeg er ikke ét sekund i tvivl om, at min mor ville have syntes, at EU fortjente den pris.

Men jeg har tænkt over noget: Hvad tænker yngre generationer? Dem der ikke har de samme minder. For dem er krig – både kold og varm krig – noget, der ligger langt væk. Noget, som de har lært om i historietimerne.

De yngre generationer kommer med nye forventninger. De kan ikke bruge tidligere tiders berettigelse til noget.

Fredens projekt kan ikke alene udgøre fremtidens projekt. EU skal være andet og mere end det.

Lad os være partiet, der insisterer på, at EU skal have en vision til den kommende generation.

Om præcist 85 dage lukker valgstederne til Europa Parlamentsvalget. Søndag den 26. maj. Til den tid skal det stå helt klar, hvad Venstre svar for EU er.

Jeg brugte min landsmødetale – da vi var samlet i Herning i efteråret – på at tale om *frihed og fællesskab*.

Jeg er medlem af det her parti. Ikke et af de – efterhånden – mange andre partier. Og det er jeg, fordi Venstre har den rigtige blanding. Vi har *balancen*.

Vi tror på personlig frihed. Men vi lader ikke de svage sejle i deres egen sø.

Vi giver plads til individet. Men ikke på bekostning af fællesskabet.

Vi styrker fællesskab. Men aldrig i en grad så det bliver omklamrende og ufrit.

Venstre.

Vi tror på danskerne.

Vi tror på Danmark.

Vi er partiet, der tror på en lysere fremtid.

Frihed og fællesskab.

To små ord, som udgør vores fælles fundament.

De to ord pryder også forsiden af vores principprogram fra 2006. Og deri står mange kloge ord – også om Europa.

”EU skal løse grænseoverskridende problemer som bl.a. terrorbekæmpelse, international kriminalitet, miljøbeskyttelse og en fælles energipolitik”.

Men der står også:

”Til gengæld skal EU ikke beskæftige sig med f.eks. social-, kirke- og kulturpolitik”

Det er skrevet for 13 år siden. Principperne holder stadig. Men det gør den virkelighed, som ordene blev skrevet ind i, ikke.

Den vestlige verden og Europa er blevet et mere skrøbeligt sted:

Årtiers internationalt samarbejde har vist sig kun at være én amerikansk præsident væk fra at ryste i sin grundvold. Mure bliver rejst. Både de fysiske grænsemure og de handelsmæssige toldmure.

Vores tætte allierede, Storbritannien, er ved at melde sig ud af fællesskabet. Har valgt at gå egne vegne. Eller tumle, skulle man måske sige. Indtil videre mod afgrunden.

Sammenholdet mellem vores europæiske venner slår gnister. De Gule Veste skaber den ene dag kaos i gaderne i Paris – og mødes den næste dag med den italienske regering.

Sådanne internationale rystelser kan nemt give bekymrede panderynker.

Derfor skal vi de næste mange år tænke os godt om. Træffe de rigtige beslutninger. Også når de er svære.

Det kræver, at Danmark tager sin del af ansvaret. At vi tør bekende os til fællesskabet. At vi viser lederskab.

At vi nu øger vores forsvarsbudget med mere end 14 mia. kr. de kommende år. Bare for at nævne én ting.

At vi yder en historisk høj humanitær bistand i nærområderne. For det er nødvendigt. Ellers bliver regningen meget højere på et senere tidspunkt. For at nævne en anden ting.

At vi sætter ambitiøse klimamål. Presser os selv og andre til at omstille vores økonomi, så trækket på klodens ressourcer bliver mindre. Går forrest i kampen mod menneskeskabte klimaforandringer.

Opbrud kræver samling.

Rystelser kræver stabilitet.

Usikre tider kræver et erfarent og robust lederskab.

Det tilbyder vi. Det tilbyder Venstre.

EU-samarbejdet gavner alle. Det er ikke elitens fest.

- Over ½ mio. danske arbejdspladser bliver understøttet af EU's indre marked.
- 2/3 af danske virksomheders eksport går til lande i EU.
- Virksomhedernes adgang til det indre marked har sikret en almindelig dansk familie 65.000 kr. mere i lønningsposen hvert år.

Derfor er det ikke mærkeligt, at store dele af fagbevægelsen har meldt sig ind i kampen for et stærkt EU. I en sådan grad, at min gode ven

formanden for Dansk Metal Claus Jensen blev udnævnt til årets europæer sidste år af Tænketanken Europa.

Smedenes stærke mand ved nemlig – og det går mange andre heldigvis også - at EU er forudsætningen for arbejdspladser og vækst.

Og når det regner på præsten, så drypper det på degnen. De arbejdspladser sikrer, at vi har gode og velbetalte job, som finansierer vores fælles velfærd.

Samarbejde giver vækst og velstand. Men samtidig skal vi holde os rimeligheden for øje.

Det gælder for det Indre Marked. Den frie bevægelighed. Den måde, som landene og virksomhederne konkurrerer med hinanden på.

Så sent som i denne uge kom der en rapport fra Europa-Parlamentet, som anklager syv EU-lande for at være hjemsted for skattely.

Det er i hvert fald helt klart sådan, at nogle lande – også EU-lande - foretager aggressiv skatteplanlægning, som måske ikke er direkte ulovlig, men som i hvert fald forekommer urimelig.

Det viser, at udfordringer er reel. Den findes i EU. Og den skal løses i bl.a. EU.

Det sætter vores samfundskontrakt under pres, når multinationale selskaber spekulerer i at placere deres overskud i skattelylande.

Når de kan undgå at betale skat, hvor pengene er tjent – og gennem snedig skatteplanlægning undgå at bidrage deres til fællesskabet.

Dér må vi se os selv i øjnene og sige: Der er brug for nye metoder. Der er brug for bedre redskaber, hvis vi skal sikre fair skattebetaling og dermed også fair konkurrence.

Så EU's landene ikke bliver spillet ud mod hinanden.

Så vi undgår et kapløb mod bunden, hvor alle taber i sidste ende.

Så vores velfærdssamfund ikke udnyttes og udhules.

Derfor foreslår Venstre, at EU laver en fælles bund under selskabsskatten og en fælles skattebase.

Den fælles bund vil betyde, at vi får stoppet ræset mod bunden. Og den fælles base vil betyde, at det nye system ikke udnyttes.

Én ting er nemlig, hvor høj satsen er. Men hvis landene så alligevel ikke indkræver skatten pga. fradrag og smuthuller, har vi bare flyttet ræset mod bunden et andet sted hen.

Jeg synes fortsat ikke at EU skal opkræve skatter. EU skal ikke fastsætte skattesatserne. Men ligesom med momsens er jeg blevet mere og mere overbevist om, at det er en god ide med en klarere afgrænset spillebane. Og regler som alle følger.

Ved at sikre mere rimelighed i skattebetalingen, kan vi sikre, at EU's økonomiske samarbejde – som har skabt så meget velstand – bliver mere rimeligt.

Så danskerne – og europæerne – ikke føler sig udnyttet og taget ved næsen. Og så vi dermed skaber bedre forudsætninger for, at den folkelige opbakning til EU bevares og styrkes i fremtiden.

For en del af Venstres vision for fremtidens EU er at fremtidssikre og styrke de ting, som fungerer så godt. Som andre vil gamble med.

- Vi skal styrke EU's indre marked. Det gør Danmark og danskerne rigere.
- Vi skal stå vagt om den frie bevægelighed – og vi skal styrke den, så flere unge tager på udveksling i et andet EU-land og stifter bekendtskab med andre kulturer og andre sprog.
- Vi skal styrke forskningen på tværs af landene og øge EU's forskningsbudget. Investere i fremtidens arbejdspladser i Europa. Og i Danmark.

Men vores EU-politik *skal* handle om mere end at forsvare det bestående. Vi skal styrke EU-samarbejdet på en række områder.

Vi skal handle på klimaforandringerne.

Venstre vil arbejde for et Europa, som går forrest i den grønne omstilling. Klimavenlige energiløsninger, ny teknologi og grøn transport skal sikre, at Europa bliver CO₂-neutralt senest i 2050.

Det er den danske vision. Det bør også være den europæiske vision.

Derfor foreslår vi også en ny europæisk klima- og miljøpagt.

For Danmark gør det godt på det grønne område. Men vi skal have flere af de andre lande med. Så EU-lovgivning fremover får en grøn vurdering. Om det skader eller gavner vores miljø og vores klima.

Det har man allerede på andre områder. Alt EU-lovgivning skal vurderes ud fra nærheds- og proportionalitetsprincipperne. Altså om det bedst løses i EU eller i medlemsstaterne.

Klima er nok det bedste eksempel på en grænseoverskridende udfordring, som vi ikke kan løse alene – lige gyldigt, hvor langt foran feltet vi spurter i den grønne førertrøje herhjemme.

Og vi skal tage vores del af ansvaret. Det gør vi allerede.

Vi indgik i sommer danmarkshistoriens grønneste energiaftale. Og så sent som i torsdags besluttede vi at placere ”Thor” – Danmarks største havvindmøllepark i - farvandet ud for vestkysten.

Og vi har fremlagt et ambitiøst klimaudspil, der for alvor skal trække Danmark i en grønnere retning. Med 1 mio. grønne biler i 2030. Med

en kollektiv transport, der er grøn. Mindre luftforurening. Et mere effektivt, moderne og miljøbevidst landbrug.

Klima skal fylde mere i EU. Og EU skal stå endnu stærkere som den globalt ledende region på klimaspørgsmål.

Vi skal presse på for, at alle lande løfter deres del af ansvaret for den grønne omstilling.

Skat. Fair konkurrence. Klima. Det er centrale problemer vi skal løfte i EU.

Et andet fælles problem er kriminalitet og den ydre grænse. Her forventer befolkningen også bedre svar fra os. Derfor vil Venstre styrke EU's politisamarbejde og ydre grænse.

Siden flygtningekrisen for snart fire år siden har vi allerede gjort meget. I EU stod vi ret alene med vores synspunkter i starten, men nu har vores linje vundet mere og mere opbakning.

I de sidste to år har Danmark haft de laveste asyltal i et årti.

Danmark er gået fra, at være nummer fem i Europa, når det gælder antallet af asylansøgere pr. indbygger. Til nu at være nummer 16.

Og vi skal gøre mere i fællesskab med de øvrige europæiske lande. Så vi kan stoppe strømmen af asylansøgere fra Mellemøsten og Afrika til Europa. Så vi kan styrke terrorbekæmpelsen. Så vi kan standse udenlandske tyvebander og sende kriminelle udlændinge til afsoning i deres hjemlande.

Og i en tid med Brexit og et USA, der vender verden ryggen, vil Venstre gå den anden vej og styrke vores engagement i verden omkring os. Der er behov for et tættere samarbejde – både i EU, FN og NATO.

Min regering har øget forsvarsbevillingerne, så vi øger vores bidrag til både EU's sikkerhed og til NATO.

Vi opretholder vores førerposition på udviklingsbistand, hvor Danmark år efter år er et blandt ganske få lande, som lever op til FN's målsætninger om udviklingsbistand. Det er jeg stolt af.

Fordi vi har fået styr på asyltilstrømningen, og derfor bruger *mindre* på asylansøgere herhjemme, så kan vi bruge 2½ mia. kr. *mere* på bistand i udviklingslandene. Det er blandt andet med til at gøre Danmark til den tredjestørste donor - i absolutte tal - til EU's Afrika-Trustfund. Det er jeg rigtig stolt af.

Når vi engagerer os i blandt andet Afrika, så tjener det to gode formål. Vi hjælper afrikanerne til at tænde et håb for fremtiden. Hjælper flere i nørømråderne og skaber optimisme, hvor der tidligere var fortvivlelse. Og samtidig tjener det vores egen interesse ved at tage presset af Europa.

Danmark er – og skal fortsat være – et åbent og internationalt orienteret land. Vi skal have nok selvtillid til at tro på, at vi kan gøre en forskel. Og vi skal turde engagere os mere, så vi kan sætte endnu større aftryk.

Jeg har sagt det flere gange og vil gerne sige det igen: Vores forsvarsforbehold spænder ben for vores engagement i EU.

I mine øjne er det i Danmarks interesse, at komme tættere på kernen af det europæiske samarbejde. Ikke længere væk. For når vi alligevel

kommer til at spille efter reglerne, så kan vi da lige så godt være med til at skrive dem.

Det er vi nødt til at tale åbent om. Vi skal i den retning. Det mener vi i Venstre, men det er jo ikke alle, der er enige.

Nogen er fristet af det modsatte synspunkt. Mener at vi står stærkere alene. Jeg er helt, helt, helt uenig.

De skulle tage og spørge Theresa May, hvad hendes erfaringer med dét er. Ikke at hun ville have meget tid til at snakke i denne tid.

Så sent som i denne uge har hun igen måttet sande, at hun ikke kan få sin Brexit-aftale igennem Underhuset.

Og nu har hun så – efter dette lange og smertefulde forløb – åbnet for en begrænset udskydelse af Brexit.

Ingen ved, hvad der kommer til at ske. Men alle ved, at kønt – det bliver det ikke. Det er det ikke.

Derfor er det også på sin plads at udstikke en garanti her i dag. Her på kanten af både et Europa-Parlamentsvalg og et dansk folketingsvalg.

Nemlig den garanti, at vores Venstre ikke på nogen som helst måde kommer til at deltage i en regering, som vil have Danmark ud af EU.

Lad mig sige det helt klart. Jeg kommer aldrig til at gå med til en dansk afstemning om at forlade EU.

Lad os som parti kigge hinanden i øjnene og sige: Det kommer ikke til at ske på vores vagt!

For det første ville det være fuldstændigt uansvarligt at kopiere det cirkus, der udspiller sig lige nu i Storbritannien.

- En økonomi, der lider. Hvor eksempelvis den ene bilfabrikant efter den anden stopper eller aflyser planlagt produktion.
- Et handlingslammet politisk system, der er ved at nedsmelte. Hvor de to store partier har så travlt med taktik, at de slet ikke kan tale sammen.
- En befolkning, der stemte på nogle dygtige retorikere, der viste sig at være utroværdige fupmagere, som efterfølgende har forladt den synkende skude. Almindelige briter må stå måbende tilbage og tænke: Var det virkelig det her kaos, vi stemte på?

Det ville ganske enkelt være uansvarligt at kaste danskerne ud i den samme situation.

Den anden grund er, at jeg grundlæggende tror på værdien af internationalt samarbejde. At det er løsningen – ikke problemet. At nationalstater ikke alene kan tackle store grænseoverskridende udfordringer. Og når de grænseoverskridende udfordringer bliver større, må det internationale samarbejde følge med.

Det er derfor Venstres politik er balanceret. I det program, som vi skal behandle senere i dag, fremgår det klart, hvor vi vil have mere, og hvor vi vil have mindre.

Jeg nævnte klima, migration og indsatsen mod skattesvindler, som tre klare eksempler. De er i deres natur områder, som vi ikke kan klare selv. Hvor det europæiske samarbejde skaber en kæmpe merværdi for

danskerne. Og hvor vi ønsker et stærkere og mere forpligtende samarbejde.

Og så er der andre områder, hvor EU bør justeres. Områder, hvor vi ønsker mindre samarbejde, og hvor vi mener, at medlemslandene bedre selv kan løse opgaven.

EU-landene er trods alt demokratier med folkevalgte, som sidder med et klart mandat fra befolkningen. Det skal EU være bedre til at afspejle og respektere.

Så det er de nationale parlamenter, der træffer beslutninger om det enkelte lands anliggender.

De ting, som i deres natur ikke er grænseoverskridende.

De ting, som løses bedst helt tæt på den enkelte borger.

EU-samarbejdet skal på nogle punkter være mere rimeligt. Det skal give mening. Styres efter den sunde fornuft.

Det er for eksempel ikke let at forklare til voldsofre, at Danmark ikke kan sende en kriminel EU-borger hjem til afsoning i sit eget land - i Europa - pga. menneskerettighederne. Når respekten for menneskerettighederne i virkeligheden er entrébilletten til at deltage i det europæiske samarbejde.

Det er ikke let at forklare til danske skatteborgere, at udlændinge skal have fuld dansk børnecheck, hvis man arbejder i Danmark, mens ens børn bor i et andet EU-land.

Det er ikke let at forklare til danske chauffører, at EU's regler kan misbruges til at hente folk ind fra tredjelande, som arbejder under usle

vilkår. Som vi så det med de filippinske chauffører ved den danske grænse i Padborg.

Det er heller ikke let at forklare, som en økonomisk ansvarlig regering, at EU's budget skal til at vokse og vokse, som flere medlemslande foreslår.

Særligt ikke i en tid, hvor Storbritannien siger farvel, så EU's økonomi skrumper. Danske skatteydere skal ikke til at betale for større EU-budgetter.

Man kan måske samle det til at sige: EU skal være stor på de store ting og lille på de små. Det er ting, som medlemslandene bedst selv kan bestemme.

- At bestemme, at alle EU-borgere skal have adgang til dagpenge efter én dags arbejde i Danmark. Det *er* altså ikke rimeligt. Det skal vi selv kunne styre.
- At blande sig i EU-landenes barselsregler. Jeg har stor respekt og forståelse for behovet for, at mændene tager en større del af barslen. Det ville være godt for ligestillingen. Men det er altså ikke noget, som EU skal bestemme.

De 27 EU-lande er forskellige. De har valgt at indrette velfærd og samfundskontrakt på forskellige måder. Det skal de have lov til. Det skal EU ikke diktere.

Den slags udfordrer danskernes opbakning til EU-samarbejdet. Det er helt unødvendigt i mine øjne.

Men alt det sagt, så er det – heldigvis – ikke noget, der for alvor kan overskygge for gevinsterne.

Vi skal tale EU op. Vi skal ikke bruge overdrevet lang tid på at fokusere på hullerne i osten.

Vi skal levere Venstres svar på, hvordan vi løser de udfordringer, vi står over for.

Noget skal vi forsvare. Det gælder den frie bevægelighed og det indre marked, hvor andre vil trække den modsatte vej.

Noget skal vi have mindre af. Det gælder regler om barsel og børnecheck. For EU skal ikke udvikle sig til en social union, hvor det danske velfærdssystem ender med at blive undergravet af EU-regler.

Noget skal vi styrke. Det gælder arbejdet med at bekæmpe klimaforandringerne og migration. For det er udfordringer vi ikke kan håndtere alene. De skal løftes i et internationalt fællesskab, hvor EU-samarbejdet er helt centralt.

Vores EU-program afspejler Venstres prioriteter.

Vi tør godt pege på ting, som vi skal have mere af.

Vi tør samtidig sige, at EU ikke skal blande sig i alt. At nogle ting løses bedst af medlemslandene selv.

Vi bevarer vores sunde fornuft. Vi har en positiv og løsningsorienteret tilgang til EU.

Vi vil *et trygt Danmark i et stærkt Europa*. Tak for ordet. Og rigtig godt landsmøde!